

stærkt udbredt Rygte her i Byen fortalte, at Ministeriet havde paa forventet Tillægsbevilling stillet en Sum til Krigsministeriets Raadighed til Rustningsudgifter. Straks jeg fik dette Brev, tænkte jeg: Det kan ikke forholde sig saaledes; dette Rygte kan ikke tale sandt, thi de ydre politiske Forhold, som man formentlig beraabte sig paa, syntes mig ikke af den Art, at de kunde begrunde et saadant Skridt, og paa den anden Side tænkte jeg: Det er ikke muligt, at Ministeriet Hørring uden virkelig vægtige Grunde vil befatte sig med at afholde Statsudgifter, der ikke ere bevilgede, og saaledes med stor Sandsynlighed løbe den Risiko at komme til at aflægge et Statsregnskab, som er i direkte Strid med Grundloven. Thi i Grundloven staar jo tydelig nok, at ingen Udgift maa afholdes, som ikke har Hjemmel enten paa Finansloven eller paa en Tillægsbevillingslov. Vi have desværre i en Række Aar haft alt for mange Statsregnskaber, som have været i Strid med denne Grundlovsparagraf, Statsregnskaber, hvorpaa der stod opført: Udgifter afholdte ifølge en provisorisk Finanslov, Udgifter afholdte ifølge Tillægsbevillingslov og Udgifter, som ikke ere afholdte hverken ifølge en provisorisk Finanslov eller en Tillægsbevillingslov, men som blot i Statsregnskabet ere betegnede med det lille Ord: „desuden“. „Desuden“ har man taget saa og saa mange Penge af Kassen. Vi have desværre, siger jeg, i en Aarrække haft alt for mange af den Slags Statsregnskaber, som staa i direkte klar og utvetydig Strid med Grundlovens Bestemmelser. Det synes næsten, som om man er i Færd med at faa en dobbelt Moral her i Landet med Hensyn til Regnskabsaflæggelse, en Moral, som gælder for kommunale Raad, Andelsselskaber, større og mindre, i det hele for private Forretninger her i Landet, og en anden, som gjaldt for vore Statsregnskaber. Thi det er sikkert nok, at ingen Formand i en Kommunalbestyrelse eller Bestyrelse i et Andelsselskab eller i andre Forretninger vilde paatage sig at aflægge Regnskaber, hvor Udgifterne ikke havde Lovhjemmel. En Mand, som gjorde dette, vilde være umulig i den offentlige Mening, og han vilde ikke beholde sin Plads en Dag til, efter at han havde gjort sig skyldig i noget saadant. Det er denne Moral, som har været gældende og heldigvis gælder endnu angaaende saadanne Regnskaber. Men ikke desmindre have vi som sagt i en Række af Aar her i Rigsdagen haft Regnskaber, hvorom dette ikke kunde siges,

men hvorom det tværtimod klart og tydelig kunde siges, at disse Regnskaber stode i direkte Strid med Grundlovens klare Ord. Jeg troede ikke, at dette Ministerium, Ministeriet Hørring, vilde udsætte sig for noget saadant, og derfor mente jeg, at en saadan Udgift som den omtalte slet ikke havde fundet Sted, og jeg mente, at havde den fundet Sted, maatte dette Ministerium sikkerlig have meget gyldige og vægtige Grunde, som vi ikke kendte, til at afholde den. Nu kan man maaske sige: Ja, Du har været alt for godtroende, naar du kunde tro noget saadant, og det er jo muligt, at jeg har været det. Men jeg vil dog sige, at mange i Sommer tænkte som jeg. Ikke alene Venstremænd tænkte, at det ikke var Tilfældet, men ogsaa Højremænd tænkte det. Og det bedste Bevis derfor er, at der i Højre gik stærke Rygter om, at denne Udgift var afholdt af Ministeriet efter Samraad med Venstres Ledere. Heller ikke Højre kunde tænke sig, at Ministeriet paa egen Haand vilde gaa hen og afholde en saadan Udgift af Statskassen. Deraf disse mærkværdige Rygter, som ogsaa fandt Vej til Pressen, hvilket sidste jo var rimeligt nok, da Offentligheden i Virkeligheden slet ingen Besked fik om dette Skridt, i alt Fald ikke fik Besked ud over en lille Notits i „Berlingske Tidende“ og et Par andre Notitser, som løb Bladene rundt, og som efter Sigende skreve sig fra nogle Oplysninger, en Minister havde givet i en Sporyogn. Da Offentligheden altsaa ikke kendte synderligt til dette Skridt, var det jo rimeligt, at det Spørgsmaal, som laa, alle myndige Mænd her i Landet med Valgret stærkt paa Sinde: Hvorledes forholder det sig med denne Sag, hvad er der sket, hvor mange Penge er der brugt, hvad er Grunden til, at disse Penge ere givne ud, og hvorledes vil Folketinget stille sig dertil, foranledigede os, da vi kom sammen i Efteraaret, til at standse Finanslovbehandlingen og søge Oplysninger om, hvad der her var sket. Det er disse Oplysninger, som nu i Dag forelægges fra Finansudvalgets Side for det høje Ting, og som Tingets ærede Medlemmer jo allerede have gjort sig bekendt med.

Hvilke ere nu disse vægtige Grunde, som dette Ministerium har haft til Afholdelse af denne Udgift? I Finansudvalget oplyste Koneilspræsidenten, at Ministeriet fra Slutningen af April og gennem første Halvdel af Maj med stedse stigende Betænkelighed havde set paa de ydre politiske Forhold, havde set paa Krigen mellem